Kimler mürted sayılır?

Ömer Bey: “Müslüman birisi Hıristiyan veya Yahudi olursa (yani, Ehli kitaptan) mürted mi sayılıyor?”

İstatistik mi Yapıyoruz?

Bizler ne mürtede mürted diyelim, ne ateiste ateist, ne deiste deist! Olmaz mı? İnsanlara bir damga vurunca iyi mi olacak? Rahat mı edeceğiz? Bu Allah’ı razı mı edecek? İnsanlar buna bayılacak mı? Ne olacak? Bu çoğu zaman bir hakikati ifade etmekten de uzak olacak!

Çünkü bu gün insanlarda inanç sersemliği vardır. Neye niçin inandığını bilmiyor. Aslında Müslüman. Biraz deşiversen, külleri içinde Müslümanlık kalıntılarına rastlanır. Ama ateist gibi felsefe yapıyor. Deist gibi cerbeze yapıyor. Hıristiyan gibi hava yapıyor. Yahudi gibi kafa yapıyor.

Böyle birisine mürted deseniz ne olur, dinsiz deseniz ne olur? İlla insanları bir sınıfa mı koyalım, alınlarına bir damga mı vuralım? İstatistik mi yapıyoruz?

İnsanları bir sınıfa koymaktan ve bir damga vurmaktan özellikle kaçınalım. Buna gerek yok. Onu insan bilelim ve yapabiliyorsak duâ edelim. Ona karşı yanlış yapmamaya gayret edelim. O bizi inceliyor çünkü. Bize bakarak Müslümanlık hakkında karar verecek! Bize ilişmesi bundan. Diğer felsefeleri ve dinleri bu kadar imtihan etmedi. Ama iş Müslümanlığa gelince ince eleyip sık dokuyor.

Biz Hata Yapmayalım

Fakat işin vahim tarafı, kitaplardan okumuyor, araştırma yapmıyor, muhakeme ile hareket etmiyor. Çünkü muhakeme ederek, kitaplardan okuyup araştırarak hiç kimsenin gerçek Hıristiyan veya Yahudi olduğunu tarih yazmıyor.

Bu gün de yazmaz. Ama o size tepkisini böyle gösteriyor olabilir.

Böyle birisini Müslümanlıktan başka bir sınıfa koyarsak kaybederiz. O zaten kendisini kaybetmiştir. Biz de onu boş merakımızla kaybetmeyelim. “Fena bir adama “İyisin, iyisin” desen iyileşmesi ve iyi adama “Fenasın, fenasın” desen fenalaşması çok vuku bulur.” 1 Adama mürtetsin dersek kendisini mürtet zanneder. Buna gerek

yok.

Kendisini Müslümanlık sınıfından biz çıkarmayalım. Onu Müslüman sayalım ki, kendini başka bir yerde görmesin. O anda o değil aslında, biz çok ince bir noktada bulunuyoruz. Onunla konuşalım. Onun değil, bizim nerede hata yaptığımızı anlamaya çalışalım. Onun hatasını hatamız, sapmasını sapmamız sayalım. Çoğu zaman, Müslüman'ım diyenlerin hatası insanları dinden soğutuyor ve yeni din ve felsefe arayışına sokuyor. Biz hata yapmamaya özen gösterelim.

Nur Göstermeye Devam

İnsan bazen gerçekleri araştırıyorum derken, internetteki çeldirici sitelere takılıp kalabiliyor. Veya çapraz okuma yaparken dine aykırı bir bakış açısı ona daha parlak gelebiliyor. Hakikati ararken, batılın eline düşebiliyor. Misk-ü amber ararken, çamura saplanabiliyor.

Bediüzzaman Hazretleri insanlar üzerine bir müşahedesini şöyle ifade ediyor: "Hayat-ı beşeriye bir yolculuktur. Şu zamanda, Kur'ân'ın nuruyla gördüm ki, o yol bir bataklığa girdi. Mülevves ve ufûnetli bir çamur içinde, kafile-i beşer düşe kalka gidiyor. Bir kısmı selâmetli bir yolda gider. Bir kısmı mümkün olduğu kadar çamurdan, bataklıktan kurtulmak için bazı vasıtaları bulmuş. Bir kısm-ı ekseri, o ufûnetli, pis, çamurlu bataklık içinde, karanlıkta gidiyor. Yüzde yirmisi, sarhoşluk sebebiyle, o pis çamuru misk ü amber zannederek yüzüne gözüne bulaştırıyor; düşerek, kalkarak gider, tâ boğulur. Yüzde sekseni ise, bataklığı anlar, ufûnetli, pis olduğunu hisseder; fakat mütehayyirdirler, selâmetli yolu göremiyorlar." 2

Bediüzzaman bu insanlara karşı iki yol olduğunu söylüyor: Ya topuz, ya nur!

Yirmiye karşı seksen adam topuz gösteriyor. Arayışta olan seksene karşı hakkıyla nur gösterilmiyor. Yani onlara hakaik-i Kur'âniye hakkıyla anlatılmıyor. İnsanlar hakaik-ı Kur'âniye'nin kıymetini anlayamıyor. Aleyhteki algılara da kapılıp, arayışa geçiyor.

Dolayısıyla biz kimseyi tasnif etmeden vazifemizi yapacağız. Elimizden geldiği kadar Nur göstermeye devam edeceğiz. Neticeyi Cenab-ı Allah'a bırakacağız inşallah.

Dipnotlar:
1- Mektubat, s. 313.
2- Mektubat, s. 62.